

Kedves Barátom,

„Jo Pacan!“ kiáltád több mint tíz évvel ezelőtt,
 midőn első költői sikeredre tudtadra lön: most ismét
 te vagy az első egyike... az első, ki örömteljes
 elragadtatással üdvözlés. Fogadd ezért legforróbb
 köszönetemet. A kitüntetés, melyben részesülsz,
 oly nagy, hogy nem vártam, s felel, nem is ér,
 de nem is. Örömfogva elhíveid, ha megnéved,
 hogy a mennyi öröm, ép annyi fájdalom is,
 az vegyüléssel fogadtam a hírt, mely téged
 elragadtatásba hoz. Oh, én messze valék ily lelkesedést,
 töl: erre én már képtelen vagyok. Ittam én utol-
 régebben a faras stundó állapotról, mely engem
 minden társorabb és beharóbb jellemi működésben
 gárol. De még most sem múlt el, s fog-e valaha? is,
 te tudja. Ha erőm teljes bizonyában volnék, mily ö,
 örömmel fogadtam a kitüntetés! hittem, ha múltammal
 nem érdemeltem is, volna reményem a jövőben érde,
 merre tenni magamat. De így! — de így. — De én még
 nem is vállaltam Toldynak, — és mit fogok,
 nem tudom.

De akárhogy dől el a tagság ügye: az a
 lelkes öröm, melyre téged megváltatásom ragadtott,
 nagyon, nagyon jól esik nekem! S habár kö lelkes
 fogárait sajnálva hidegebben vittem — kívülbelől csak
 oly formán, miúgy föld a nap hevét — ne vádolj
 azért, fáradtam en. S ha inderet vintem nem adha,
 tom, jól esik melegeidem benne. Fogadd hát is,
 méltó köszönetemet; hirt én, ily koldus-ketély,
 lyel egyebet sem adhatok!

Örömmel veszem habár csak parenthetici,
 cus értesítő fordat kedves családodról. Ki
 fiad már 6 éves! Örökölje apja jellemét!
 S több van-e? tudósias egymás baráti köztül,
 nényeséggel. Oly jól esnek hozzád közelebb te,

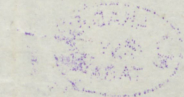
lehetni. Talán a kör, melyben az első sikkra kap,
tanu, mit bevallani és der büszkeségem, — az a
kör ismét elváltam a leltem vetemumát.

Az én családomban fennvő viszonyok s jelleme,
teljes. Leányom, ki nem egyszer mefelelt
aludt el, már nem sarrja magát ki leány,
nak, Laci fia, kinek bősége láttam, no,
ha még nincs 15 éves, oly nagy, hogy engem
pár hüvelykkel meghalad. Most VI. osztályt
tanul — is jól tanul. Most, tal gond el baj
körm, egivéséje, ha nem mindig s nem is
edzésen is. De hol van a teljes boldogság.

Isen veled, és én barátom! legyjen
melled az én ohajtáim szerint!

Nagykövös, jan. 8. 1859

igaz híved
Arany Sándor

[Faint handwritten notes and signatures on the right page, including 'M. S. ...' and 'M. S. ...']

Januar 14. 1859.

Tek. Skilágyi István Tanár
s acad. tag jernak titkeltel.

Bereken f.

Márm. Szigeth.